

modo omnes teneantur fideles singulis annis confiteri, si habent peccata mortalia, ita monachi teneantur singulis mensibus. Ita interpretatur text. illum Sotus in 4. sent. dist. 18. q. 1. art. 3. sic etiam tenet Sylu. in ver. confessio. 1. q. 13. Nauar. in manuali. c. 21. num. 34. In summa, determinatio est Augustini in cap. de quotidianis, de pœnit. dist. 3. quod pro venialibus sufficit quotidiana oratio fidelium. Concluditur ergo ex his nullatenus personas laicas, siue ecclesiasticas teneri ad confitendum venialia.

3 [Et ratio est, † quia ecclesia sicut sacramentum institui non potest, ita neque formam, neque materiam mutare: cum potestatem excellentiæ, per quam Christus sacramenta instituit, licet communicare potuerit, tamen neque Apostolis, neque ulli creaturæ communicauit, sed administrationem eorum illis commisit, iux. verbum Apost. 1. Cor. 4. Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores, id est, ministros mysteriorum Dei. ita Sotus in 4. sent. dist. 18. q. 1. art. 1. peccata autem mortalia sunt necessaria materia huius sacramenti, dicente Hieronymo, pœnitentiam esse secundam tabulam post naufragium, quod de veniali dici non potest, quia non separat à Deo, non frangit innocentiam nauim, & ideo non est naufragium. ergo cum de iure diuino venialia non sint necessaria materia, non potest ecclesia, vel Papa eadem facere necessariam: quia hoc esset mutare sacramentum pœnitentiæ, de venialibus faciendo materiam pœnitentiæ necessariam, sic Petr. de Palu. quem sequitur Sylu. in ver. confessio. 1. q. 13. Sotus in 4. dist. 18. q. 1. artic. 4. vers. pari ratione. qui inquit quoddam quamuis suis particularibus statutis auctoritate Summi Pôtificis confirmatis religiosi ad confessiones plures teneantur, arbitratur tamen illos ad frequentiores mortaliū confessiones obligari etiam sub mortali, fœcus de venialibus.] Quæ conclusio † ampliat primo, [quod nec vigore statuti, quod ef-

set in aliqua religione confiteri: v. g. bis in mense, tenentur in fine quindecim dierum confiteri venialia in genere, ut voluit Host. in sum. de pœnit. & remiss. num. 8. Supplem. in ver. confessio. 2. vers. utrum homo. Syluest. in ver. confessio. 4. q. 13. dicendo. Nos quidem immunes à peccato mortali secundum nostram conscientiam confitemur in multis aliis deliquisse, & petere absolutionem, sicut & de laicis inquit Sylu. tenet communis schola Doctorum. Scilicet, ut in fine anni, si nullus sint conscientie peccati mortalis, confiteantur in genere venialia: quia si hoc verum esset, quoddam deberent saltem confiteri venialia, esset efficacius argumentum, quoddam illa non esset confessio, quæ est pars sacramenti: quia confessio est actus iudicialis: iudicium uero debet fieri in particulari. de illo autem qui dicit se peccatorem in genere, nullum potest fieri iudicium, ergo. ita tenet Astenf. de obiecto confess. tit. 12. vers. utrum teneatur, in fi. Sotus in 4. sent. d. 18. quest. 1. art. 3. ibi, secunda conclusio.

5 † Sed an, qui solis venialibus est obnoxius, possit sine confessione sacramentum Eucharistiæ suscipere, & à suo prælato tempore Paschæ sine confessione petere. inquit Sotus, quoddam sic, nisi alia legitima uia constet prauum esse hominem. Ego autem dicerem, quoddam tenetur obedire præcepto ecclesiæ, & se præsentare sacerdoti, atque ostendere se immunem à peccato mortali, ut ad communionem admitti possit, ut nos infra, & Syluest. qui supra, quæst. 13. Secundo ampliat in peccatis venialibus, qui per Hostien. supra designantur per ligna. hoc est in peccatis venialibus maioribus, quæ nimis sunt inueterata, & in consuetudinem iam deducta, quæ ex ipsa frequentatione mortalia reputantur, ut uidetur text. in cap. tres sunt actiones, in fi. de pœnit. dist. 1. & Aug. in c. unum. dist. 25. ubi nullum peccatum est adeo ueniale, quin non fiat mortale. nam resp. secundum ueriores opinionem, quoddam cum frequentatio uenialium